

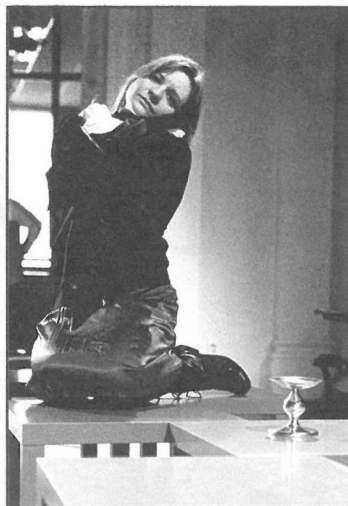
JEAN COCTEAU

DVOJHLAVÝ OREL

DIVADLO BEZ STŘECHY
PŘI MKS VYŠKOV A O.S. THALIA

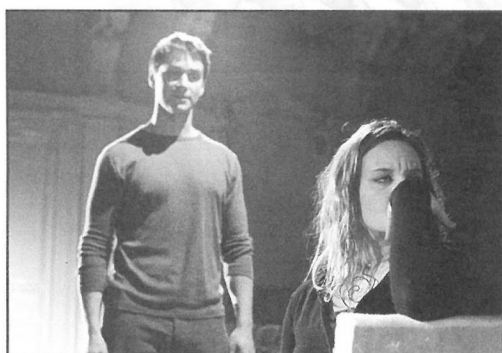
Autor: Jean Cocteau
 Překlad: František Hrubín
 Úprava textu: Rado Mesarč
 Dramaturgie: Vladimír Golda
 Režie: Rado Mesarč
 Scéna a kostýmy: Marie Šimková
 Rado Mesarč
 Překlad do němčiny: Pavel Novák
 Hudba: Olga Pitelová
 Světla: Přemysl Ševčík
 Fotografie: Jaroslav Štark

Osoby a obsazení:
 Královna - Adriana Roučková
 Edita z Bergu - Petra Šarhanová
 - Iveta Adámková
 Stanislav - Tomáš Béza
 Felix z Willensteinu - Lukáš Tvrdoch
 Hrabě z Foehnu - Alois Kummer
 Tony - David Růžička
 Arcivévodkyně - Alois Kummer

Děkujeme za spolupráci Yvoně Lacinové, Evě Mesarč Jasičové, Zdenkovi Mrazčínskému, Tomáši Zedníkovi, Toníkovi Preisovi, Jaroslavu Štarkovi a za podporu MKS Vyškov, O.S. Thalia Vyškov, ZUŠ Vyškov a Městu Vyškov.

Premiéra: 22. a 29. 2. 2008, Besední dům Vyškov

Jean Cocteau

(5.7. 1889 - 11.10. 1963)

Francouzský básník, pro kterého byla poezie téměř vším, k čemu se ve svém životě přiblížil. Jeho veskrze úspěšná tvorba zasahovala do všech koutů umělecké činnosti. Psal básně, divadelní hry, filmové scénáře, romány, eseje i kritiky. Ve výtvarném umění se věnoval kresbě, grafice, ilustraci, práci se sklem, keramice, goblénům. Věnoval se hudbě, baletu ... Cocteau se zabýval či nechal inspirovat jak antikou, tak modernou. Ve své tvorbě se dotkl dadaismu, surrealismu i kubismu. Byl to umělec stále hledající, toužící po nových možnostech a experimentech. Jakmile dosáhl v jedné činnosti úspěchu, okamžitě ji opouštěl a zkoušel možnosti jiné. Neznal hranice a rád je bořil a posouval do netušených možností. Jeho vlastní život šel v obdobných kolejích. Za svého života se poznal a spolupracoval s obrovským množstvím vynikajících umělců (Apollinaire, Picasso, Jacob, Modigliani, Dagilev, Stravinskij, Honegger, Chaplin, Piaf, Marais).

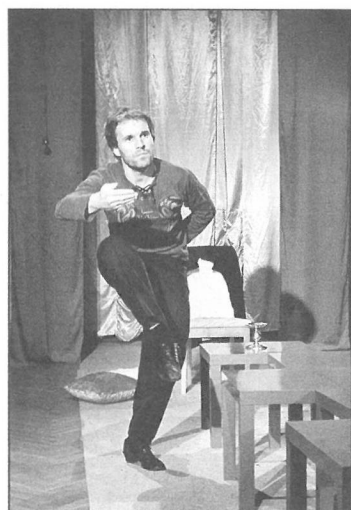
Ve svém životě se Cocteau nejpravidelněji vracel k divadlu, které mu imponovalo právě tím, že se děje. Mnoho svých divadelních her převedl i na filmové plátno. Celý jeho život byl poznamenán přátelstvím a obdivem k velkým „komediantům světa salónů“. Díky práci pro film se stal Cocteau velice známým a populárním.

Jean Cocteau prožil plný a vášnivý život, stal se i kuřákem opia, prošel detoxikační kúrou, absolvoval cestu kolem světa, byl přijat do francouzské i belgické akademie, jmenován doktorem honoris causa na univerzitě v Oxfordu. Cocteau umírá na infarkt 11. října 1963 ve svých 74 letech.

František Hrubín

(17.9. 1910 - 7.3. 1971)

Básník, dramatik, prozaik, autor pohádek a překladatel. Mezi jeho největší básnické přátele patřili J. Hora, F. Halas, J. Seifert ... Jako překladatel se věnoval hlavně francouzské poezii (P. Verlaine, A. Rimbaud).

Královna:

Vášeň k životu a opovržení k smrti mě hnaly k propasti. Štěstí je ošklivé, Stanislave, když se prožívá jen proto, že se nedostává neštěstí. Ale když je štěstí stejně strašné jako neštěstí, pak je to skvělé.

- Básníci musí často umírat, aby mohli žít a krvácet nejen rudou krví srdce, ale onou bílou krví duše, kterou prolévají a která umožňuje sledovat jejich stopu. Potlesku lze dosáhnout jen za tu cenu. Básníci musí dát vše, aby dosáhli nepatrného souhlasu.

- Báseň není psána v řeči, které básník používá. Poezie je zvláštní řeč a nedá se přeložit do žádné jiné řeči, ani do té, v níž byla zdánlivě napsána.

- Člověk je soudce nebo obžalovaný. Soudce sedí. Obžalovaný stojí. Žít ve stoje.

- Přepych je vznešená ctnost, která se nesmí zaměňovat s pohodlím.

- Rychlost splašeného koně nic neznamená.